

Міністерство освіти і науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Національна академія наук України
Південний науковий центр НАН і МОН України
Інститут української археографії та джерелознавства
ім. М.С. Грушевського НАН України
Державний архів Миколаївської області
ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України»
Донецький національний медичний університет
Technical University of Moldova (Moldova)
Jan Dlugosz University in Czestochowa (Poland)
Adam Mickiewicz University (Poland)
Leipzig University of Applied Sciences (Germany)
Rzeszow University of Technology (Poland)
Ca` Foscari University (Italy)

**ОЛЬВІЙСЬКИЙ ФОРУМ – 2024:
стратегії країн Причорноморського регіону
в геополітичному просторі**

XXI Міжнародна наукова конференція

ТЕЗИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ ТА НАБЛИЖЕННЯ ЇЇ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ**

20–23 червня 2024 р., м. Миколаїв, Україна

Миколаїв – 2024

Ольвійський форум – 2024 : стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі. Реформування публічного управління та адміністрування в умовах децентралізації влади та наближення її до європейських стандартів : XXI Міжнар. наук. конф. 20–23 черв. 2024 р., м. Миколаїв : тези / М-во освіти і науки України ; ЧНУ ім. Петра Могили ; Нац. акад. наук України ; Півд. наук. центр НАН і МОН України ; Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України ; Держ. архів Миколаївської обл. ; ДУ «Нац. наук. центр радіаційної медицини НАМН України» ; Донецький нац. медичний ун-т ; Technical University of Moldova (Moldova) ; Jan Dlugosz University in Czestochowa (Poland) ; Adam Mickiewicz University (Poland) ; Leipzig University of Applied Sciences (Germany) ; Rzeszow University of Technology (Poland) ; Ca` Foscari University (Italy). – Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2024. – 240 с.

Збірник містить тези доповідей учасників XXI Міжнародної наукової конференції «Ольвійський форум-2024 : стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі. «Реформування публічного управління та адміністрування в умовах децентралізації влади та наближення її до європейських стандартів».

3. Svahn F., Mathiassen L. & Lindgren R. (2017). “Embracing digital innovation in incumbent firms: how Volvo cars managed competing concerns”, *Mis Q.*, 41, pp. 239–253.

УДК 351.746.1(1-87)(043.2)

Шведун В. О.,

д-р наук з держ. упр., професор,
начальник наукового відділу з проблем управління у сфері ЦЗ
навчально-науково-виробничого центру,
НУЦЗ України, м. Харків, Україна

Рубан А. В.,

канд. наук з держ. упр., доцент,
кафедри наглядово-профілактичної діяльності факультету ЦЗ,
НУЦЗ України, м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Аналіз сучасного тероризму та його проявів утруднений тим, що в сучасному світі суттєво змінилися ролі та статуси країн порівняно з періодом «холодної війни». До цього часу держави і культурно-домінуючі демографічні спільноти представлялися як джерела проблем в міжнародній політиці. Вони ж розглядалися й як ініціатори насильства, а меншини і позадержавний сектор, зокрема, визвольні рухи, – як ті, що вимагали захисту і міжнародної підтримки. Зараз ситуація змінилася [1; 2].

Особливу небезпеку для сучасного світу представляє з'єднання практики локальних воєн і тероризму в так звані асиметричні війни (війни 4-го покоління) – війни, в яких потенціал противників суттєво відрізняється. Такі війни стають абсолютно особливим типом насильства.

Враховуючи вищезазначене, слід відмітити, що у цілому розвиток сучасної цивілізації породжує нові наднебезпечні загрози. Так, світ збільшує глобальний розрив доступними ризиками та інтерактивними загрозами, які створюються штучним шляхом. Так, у кінці ХХ – на початку ХХІ століть характер і тактика поведінки терористів зазнали значних змін. Вони стали частіше здійснювати вибухи, викрадення і вбивства людей, державних діячів. При цьому основна мета терорис-

тичної діяльності – викликати страх через нанесення шкоди життєво важливим особистісним і суспільним інтересам [1; 3].

У сучасному світі налічується близько 500 терористичних груп і організацій.

Говорячи про причини, що породжують тероризм в світі, варто виділити наступні з них:

- протиріччя в економічній сфері;
- соціальна диференціація населення;
- зниження рівня духовності і посилення криміналізації в суспільстві [1-3].

Ефективна боротьба з тероризмом в сучасних умовах передбачає впровадження заходів, спрямованих не тільки на безпосередню боротьбу з терористичними організаціями, але й ведення необхідних робіт щодо викорінення причин, які сприяють виникненню терористичної загрози.

Узагальнено досвід державного управління у сфері національної безпеки в зарубіжних країнах. Відзначено, що в даний час в американських підходах до вирішення проблем національної безпеки передбачаються певні зміни, внутрішнім проблемам приділяється більше уваги, проте і зараз в концептуальних документах США вони визначаються лише як загальні імперативи, без конкретної деталізації, відповідно, в цих документах останнім часом акцент робиться на проблемах тероризму, розповсюдженні зброї масового знищення, техногенних катастрофах тощо.

Що стосується Федеративної Республіки Німеччина, то у цій державі парламент не відіграє вирішальної ролі у формуванні політики забезпечення національної безпеки. Ключова роль у прийнятті та впровадженні рішень в цій сфері, а також відповідальність за планування і реалізацію державної політики забезпечення національної безпеки належить федеральному уряду, до складу якого входить Федеральна рада безпеки як особливий механізм. Таким чином, головна роль у прийнятті та реалізації рішень у сфері забезпечення національної безпеки у Федеративній Республіці Німеччина відводиться не законодавчій, а виконавчій владі, і перш за все – федеральному канцлеру [1; 3].

Відносно Туреччини, то особливістю її нинішньої концепції національної безпеки є той факт, що вперше в його підготовці брали участь і військові, і цивільні відомства. Відмінною рисою нової концепції національної безпеки Туреччини можна вважати також і те, що тепер питання безпеки Туреччини розглядаються не стільки через призму її міждержавних відносин з іншими країнами, скільки з точки зору наяв-

ності потенційно небезпечних регіонів, регіональних конфліктів і діяльності різних радикальних організацій, які становлять небезпеку для безпеки Туреччини й її інтересів [1; 2].

Список використаних джерел

1. Рубан А. В. Розвиток державної політики щодо забезпечення національної безпеки / А. В. Рубан // Вісник Національного університету цивільного захисту України. – 2019. – Вип. 1 (10). – С. 60–64 – (Серія «Державне управління»).
2. Ситник Г. П. Державне управління у сфері національної безпеки (концептуальні та організаційно-правові засади). – Київ : НАДУ, 2011. – 730 с.
3. Сунгуровський М. В. Методологічний підхід до формування системи національної безпеки України / М. В. Сунгуровський // Стратегічна панорама. – 2001. – № 3-4. – С. 43–53.
4. Цілі сталого розвитку 2016-2030 [Електронний ресурс] // Представництво ООН в Україні. – Режим доступу : <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>.

УДК 352.072.3(043.2)

Лопушинський І. П.,

д-р наук з держ. упр., професор,
заслужений працівник освіти України,
завідувач кафедри публічного управління та адміністрування,
ІФНТУНГ, м. Івано-Франківськ, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В МІЖТЕРИТОРІАЛЬНОМУ ТА ТРАНСКОРДОННОМУ СПІВРОБІТНИЦТВІ

Відповідно до Закону України, «транскордонне співробітництво – це спільні дії, спрямовані на встановлення і поглиблення економічних, соціальних, наукових, технологічних, екологічних, культурних і інших відносин між суб'єктами і учасниками таких відносин в Україні і відповідними суб'єктами і учасниками таких відносин із сусідніх держав у межах компетенції, визначеної їх національним законодавством» [3].